

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 987-ҳадис

987 - وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا اسْتَوَى عَلَى بَعِيرِهِ خَارِجاً إِلَى سَفَرٍ، كَبَّرَ ثَلَاثًا، ثُمَّ قَالَ: «سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ، وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ. اللَّهُمَّ؛ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ؛ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا، وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ؛ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ؛ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعَثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ» وَإِذَا رَجَعَ قَاهُنَّ وَزَادَ فِيهِنَّ: «آيُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1342].

مَعْنَى «مُقْرِنِينَ»: مُطِيقِينَ، «وَالْوَعَثَاءُ» بَفَتْحِ الْوَاوِ وَإِسْكَانِ الْعَيْنِ الْمُهْمَلَةِ، وَبِالْتَّاءِ الْمُثَلَّثَةِ وَبِالْمَدِّ، وَهِيَ: الشِّدَّةُ، وَ«الْكَآبَةُ» بِالْمَدِّ، وَهِيَ: تَغْيِيرُ النَّفْسِ مِنْ حُزْنٍ وَنَحْوِهِ، «وَالْمُنْقَلَبُ»: الْمَرْجِعُ.

987. Ибн Умар розияллоху анҳумодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам сафарга чиқишда туяларига ўрнашиб олгач, уч марта такбир айтардилар. Кейин: **«Субҳааналлазии саххоро ланаа ҳазаа ва маа куннаа лаҳуу муқриниин ва иннаа илаа Роббинаа ламунқолибуун. Аллоохумма! Иннаа насъалука фии сафаринаа ҳазаал-бирро ват-тақваа, ва минал-ъамали маа тардоо. Аллоохумма! Ҳаввин ғалайнаа сафаронаа ҳазаа ватви ғаннаа буъда. Аллоохумма! Антас-соохибу фис-сафар, вал-холиифату фил-аҳл. Аллоохумма! Иннии аъузу бика мин ваъсааис-сафар, ва ка-аабатил-манзор, ва сууил-мунқолаби фил-маали вал-аҳл»*** дер эдилар. Қайтганларида ҳам шуларни айтардилар ва буларга: **«Аайибууна, тааибууна, ғаабидууна, лироббинаа ҳаамидуун»**ни* қўшиб қўярдилар».

* «Буни бизга бўйсундириб қўйган Аллоҳни поклаб ёд этаман! Биз бунга қодир эмас эдик. Албатта, биз Роббимизга қайтиб боргувчимиз. Аллоҳим! Бу сафаримизда Сендан яхшилик, тақво ва Сен рози бўладиган амални сўраймиз. Аллоҳим! Бу сафаримизни бизга енгил қил, узоғини яқин айла.! Сафарда йўлдош ҳам, аҳлу аёлда ўринбосар ҳам Ўзингсан. Аллоҳим! Мен Сендан сафар машаққатидан, маҳзун аҳволдан ҳамда қайтганда молу-мулк ва аҳлу аёлда ёмонлик бўлишидан паноҳ сўрайман».

* «Қайтгувчилармиз, тавбакорлармиз, ибодатгўйлармиз ва Роббимизга ҳамд айтгувчилармиз».

Имом Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

